

Алва се втурна въ курника, и то право къмъ полога. На полога, вмѣсто яйца, той намѣри разхвърлени черупки. Сжщия день Алва изчезна отъ кжщи. Търсиха го навсѣкжде: по съседи, край рѣката, но никжде не можаха да го намѣрятъ. Убита отъ мжка, майка му се завърна у дома си и случайно надникна въ курника.

— Не се доближавай—развълнувано изкрещя Алва, — азъ мжтя гжсенца!

* * *

Бащата на Алва, Самуелъ Едисонъ, погълнатъ въ своитѣ търговски работи, малко се грижелъ за развитието на сина си. Веднажъ той попиталъ жена си: „Азъ не виждамъ нашия Алва да играе съ децата; съ какво се занимава той?“ Жена му го отвежда на рѣката. Отдалече тѣ видѣли фигурата на сина си, усърдно забивайки нѣщо въ земята. „Какво правишъ?“ — го попиталъ баща му, когато доближилъ до него. „Нали виждашъ!“—отговорилъ седемгодишния хлапакъ — това е воденица; отъ нея води шосето, а тукъ азъ строя чифликъ“. И той винаги, вмѣсто да играе съ децата, предпочиталъ нѣщо да строи. Той, обаче, никакъ не билъ затворено момче. Жителитѣ на малкото американско градче Милано, гдето живѣло семейството на Едисона, обичали червендалестия Алва за веселия му характеръ и звънливитѣ пѣсни.

Много рано Алва се научи да чете. И тогава новата страсть къмъ четене го съвършено завладѣ. Той четѣше отначало всичко. Майка му, умна и образована жена, бивша учителка, имаше доста много книги. Понеже не му позволяваха да чете всичко, той вземаше скришомъ книги отъ